

En högst märkelig
och på behagelig
melodi författad
visa om senaste
snöstor...

18 B Skillingtryck U11b

National Library
of Sweden

U 11 6

N:o 4.

Pris: 10 öre.

En högst märklig och på behagelig melodi författad

VISA

om senaste snöstormen och dess försträckliga verkningar till lands och watten, sannfärdeligen upptecknad efter "Dagens Nyheter's" m. fl. tidningars „pålitliga" uppgifter.

Visor.

(På kända melodier.)

Obs! Illustrerade.

Minst hvar fjortonde dag distribueras en ny visa behandlande dagens händelser, à 10 öre pr exemplar.

Visan N:o 4 innehåller om senaste snöstormen och dess förskräckliga verkningar till lands och watten, sannfärdeligen upptecknad efter "Dagens Nyheter's" m. fl. tidningars "pålitliga" uppgifter.

Kommisionärer erhålla 50 procents provision, om de insända requisitioner till

Femöres-Bibliotekets Expedition,
N:o 57 Väster Samnäs-gatan, Stockholm.

Allm. telefon 72 02.

Obs! Driftiga kolportörer antagas mot hög provision.

Föregående visors innehåll:

N:o 1: Prins Oskars och fröken Ebba Munks trolofsning.

N:o 2: L. D. Larssons och C. D. Bergs "fosterbrödralag" i Leksand.

N:o 3: "Lätom oss swälta!"

Visa om "snöstormen".

(Mel.: "Sing dingeleding"-visan).

Det blifwit har en fintig sak
Och sorglig utan mätta
Att snö man ser på hwarje taf
Just anno åttiåtta.

(Tal):

Se nog göra husvärdarne sitt bästa för att få bort snö och takis — d. w. s. se'n de fått sig några warma påminnelser af polisen —, men wipps ä' wår herre framme och släpper ner en ny massa af — —

(Sång):

Sing dingeliningding, sing dingeliningding etc.

Nu skottas det hwar enda dag
Från taf som ock å gatan,
Och hwarje renhållningsbolag
Swär utaf fjelstwa f—n.

Ja säga hwad man will om wår herre, så inte ä' han då protektionist. Ty knappt hade de "mjöl-dryga" swältgubbarna lagt tull på brödet, förrän han på extra tåg skicka hit en massa snö, så att en fattig f n kan förtjena sig en haeka på ärligt wis! Det der känns för de tjocka patronerna som en fot i —

Sing dingeliningding, sing dingeliningding etc.

Den rike i sitt öfwerflöd
 På festerne syns lysa,
 Men fattigman i brist på bröd
 Då swälta får och frysa.

Och våra "genomhederliga" riksdagsgubbar göra ideligen sitt bästa att föröka eländet. Och det är nog bäst så, ty se'n en tredjedel af arbetsstyrkan wäl hunnit frysa och swälta ihjäl, wore det wäl tusan, om inte de andra två tredjedelarne skulle morsta upp sig och ge sina förtryckare respas med — — —
 Sing dingelingeding, sing dingelingeding etc.

Det skulle passa ganska bra
 Lust nu dem respas gifwa,
 Me' pic' och pack och tullarna
 I största, bästa "drifwa".

Och der kunde de gerna få ligga och krafla i snön tills fram på wärsidan, då jolen tinar upp alla möjliga frusna gödselhögar. Efter en så grundlig "riksdagsupplösning" skulle de bestämdt komma att se ut som — — —

Sing dingelingeding, sing dingelingeding etc.

Men trots allt godt, man dock, förwisst,
 Bli'r ense i det stycket,
 Att af gudslånet man till sist
 Fått alldeles för mycket.

När man plumsar ner i snön, så att örtibbarne
formera en intim bekantskap med drifwan, och när det
stormar så guds innerligt fördömdt, att man ett, tu,
tre finner sig insnöad "öfwer husmud taget", då kan
man bereda sig på att stämma upp en lifpsalm i
stället för — — —

Sing dingelingeding, sing dingelingeding etc.

Man kyla haft af värsta fort
Sär lite hwar i wrärna;
På en har näsan frusit bort,
En annan tappat tårna.

Ja, det hände för ett par dar se'n, att en fiskare,
som på en skridsko-promenad från Warholm till Stock-
holm "fatte en rofwa", ögonblickligen frös fast och när
han efter mycket wäsen ändtligen tinade upp, hade han
mistat hela — — —

Sing dingelingeding, siug dingelingeding etc.

Ja, tänk, att sjelfwa Årsta-sjön
Ur ansatt af hin onde,
Ty der förswann i djupa snön
Båd' slåde, häst och bonde.

Man ansåg dem naturligtwis förlorade och bond-
gumman hade skickat äldsta pojken till sta'n för att
köpa en gammal grå hästkrake och ett nytt svart kläd-
ningstyg, då det kom bud hem, att fader Ola med
häst och slåde fanns välbehållen i stan. Gubben hade
lyckligtwis varit försedd med proviant för både sig

och hästen. Under åtta dagars tid hade han grävt en tunnel under snön ända fram till Liljeholmen. Det var lifswadt nog, menade han, bara det inte varit så förb—t kallt om — — —

Sing dingelingeding, sing dingelingeding etc.

En sotarpojke och, min samn,
Nyß råfode i knipan;
Fastfrusen man den stackarn samn
I sjelfwa skorstenspipan.

Det der inträffade i ett af de der "präktiga" husen i Wasastaden. Det war kokerstän, som upptäckte olyckan, derför att det började "röka in". Men pysen war så hårdt fastfrusen, att man måste fyra på med bara torrved, för att få honom lös. Ett, två, tre blef det skorstenseld och sotarn kila till wäders, i trots af både blåst och snöyra. Den skyndsamt tillkallade brandkåren lyckades efter långt sökande att upptäcka ett stycke af det arma offrets — — —

Sing dingelingeding, sing dingelingeding etc.

En katt, som från ett annat taf
Höll serenad för "wiswet"
Och jamade för wummen saf,
Nyßs pliktade med lifwet.

Ly häst han, sekunderad af sin utwalda, höll på med ett gripande, oroststående mollackord, greps han af snöstormen och förpassades hastigt och lustigt till

de nedre regionerna, der han hamnade på en koferkas
 "wål wärdade", hufwud och, innan han hann sansa sig,
 blef strypt mellan "kastrell-kommandantens" starka
 och flottiga fingrar. Det blef följdén af att inte
 sawera sin — — —

Sing dingelingeding, sing dingelingeding etc.

En gammal skrynflig hennes nåd,
 På snöstormwingar buren,
 Blef utaf telegrafens tråd
 I tvenne halfwor skuren.

Hon förewisas f. n. på Nordiska museet såsom
 ett olyckligt offer för "outredda" naturkrafter. En-
 samt gummans båda halfwor, hwilka, egendomligt nog,
 ega ett wißt slägttycke med de siamesiska twillingarna
 (inom parentes sagdt, är den gamla nåden född
 Munk), komma genom det stora tilloppet af nyfikna
 att skapa åt Museet en oberoende framtid. Före-
 wisningen pågår under accompagnement af den rö-
 rande "melodejan" — — —

Sing dingelingeding, sing dingelingeding etc.

Att stormen kitslig war, är wäl
 Det bästa bland bewisen,
 Att den helt nys slog twärt ihjäl
 Den tyske "segergrisen".

Tal:

Segsliten war gubben, och odödligheten hoppa-
 han på, men åt gif han ändå, när snöstormarne

började spela "kronvägg" kring de glesnade härtefar-
ne. "Bisse" fitter och gräter, det gamla kejsarämnet lig-
ger nu i fjältåget, men det nya, den lille småtrefflige
Wilhelm, skrattar i mjugg och gnolar:

(Sång):

Sing dingelineding, sing dingelineding etc.

Stockholm, Nya Boktryckeriet, 1888.

Inläppt: Åkarpss antiko. Kat 237/275. 1981. Pris/bol-
Acc. n. 1981/24.